

મલકાતી મોહિની

મલકાતી મોહિની

અથવા *સંગ્રહ*

કૃષ્ણ-બંસરી

11-7-1924

II
924

૧૨૫૭૪

૧૬, બુકસેલર-મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ.
૬૦ બેગમપુરા આમલીશરી, સ્ટેશન રોડ-મુસ્ત.
કીમત બે આના.

O. N. SHAH.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
મુદ્રાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૨૫૯૭૯

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૫૭૫ ઘડીક

પુસ્તકનું નામ મેલડાલ મોરિન

વિષય ફ-૧

મલકાતી મોહિની

અથવા ઈ—

કૃષ્ણ-ખંસરી

(૧) બોડાણો.

—:૦:—

રગમે કયસે હોરી ખેલુગી, સાવરીયાકે સગ,
ઘોખી ઘોવે મયલે સયલે, ઘોખનીયાકે સગ
કીસ પાપીકી નજર લગી, મેરી ચોલી હોગઇ તગ—રગમે૦
મેરા શૌહર સુસ્ત મીલા હય, રોજ પીવે હય ભગ,
હાય જવાની હો ગઇ ખાસ્ત, પાની હો ગયા અગ—રગમે૦

(૨) બોડાણો.

—:૦:—

ઝેણી ઝેણી મોરલીયો વાગે છે, ઇનો નાદ ગગનમા ગાજે છે—
વાલા વરણાગી ઉભા, જમનાની તીરે, મુણીને નાદ ગાયો ભાગે છે—

(૩) સતી દમયતી.

—:૦:—

દમયતી—જાઓ સિધાવો બાળ અમારા અતરના આરામ,
મળીશુ ફરીને મેળવશે જો લક્ષ્મણસલ લગવાન—
બાળક—હાય અભાગી અમ પામરપર આઁયો દુષ્કર થોજ,
બાળ અમે લાચાર સહીયે, માત તાત વિયોગરે—
દમયતી—નીરવિનાની સરિતા સુની વચ્છ વિના સુની ગાય,
પાખવિના સુની પખીણીજેવી બાળવિના સુની માયરે—
સુદેવ—સારા નરસા યશ અપયશના વડીલ કરે જે કામ,
ભોગવવા પડે સર્વ સ્વજનને તેના જે પરીણામરે—

(૪) સુરશ્યામ. —:૦:—

સૈયા હુ છુ ગુલાબી રગ પ્રીતમ રગ કેશરીયા,
 માડુ જોખન ગુલાબી રગ પ્રીતમ રગ કેશરીયા—સૈયા૦
 પાન ગગેરી જમોદા ખીડીયા, આવે ગુલાબી પુલ,
 ચલાવે રગ કેશરીયા—સૈયા૦
 ચુન ચુન કલીયા મેજ ખીછાઇ, મોવે ગુલાબી પુલ,
 ઉડાવે રગ કેશરીયા—સૈયા૦

(૫) સુરશ્યામ. —રાગ ભજન—

ભક્તી સુધારસ સાર જગતમા, સત્ય સમજે નરનારીરે,
 ભક્તીને વશ થઈ ગીરધારી, આહીર સાથે ગાયો ચારી,
 કપટી મામા કસને મારી, દામી કુખળ તારીરે—ભક્તી
 વૃજ વનીનાતુ બહાલ વધારી, રાસ રમ્યા વીકૂલ વનમાળી,
 ઇંદ્રિય અભીમાન વીચારી ગોવરધન કર ધારીરે—ભક્તી

(૬) રામવર્ષા. —વૈરાગ્ય, રાગ માડુ—

જીન્હા ઘર જીલતે હાથી, હજારો લાખકે સાથી,
 જિન્હાકો ખા ગઈ માટી, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—ટેક
 નકકારાહ કૂચકા બાજે, કિ માડુ મૌતકા બાજે,
 જ્યો શ્રાવણ મેઘરા ગાજે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૧
 કહા ગયે જાન મદમાતે, જો સુરજ ચાદ ચમકાતે,
 ન દેખે કહા જીવહ જાતે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૨
 જીન્હા ઘર લાલ ઔર હીરે, સદા મુખ પાન ઔર ખીડે,
 જીન્હાંતુ ખા ગયે કીડે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા—૩

જીન્હા ઘર પાલખી ઘોડે, જરી જર બફતકે જોડે,
 વહી અબ મૈતને તેડે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૪
 જીન્હાકે ખાલ થે કાલે, મલધયા દુધસે પાલે,
 વહુ આખર આગમે ડાલે, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૫
 જીન્હા મગ ખ્યાર થા તેરા, જીન્હાને કીયા ખાકમે ડેર,
 ન ફિર વહુ કરનેગા ફેરા, તૂ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૬

(૭) શ્રી પ્રહ્લાદ ભજન.-રાગ ગઝલ-

કૃષ્ણ ઘર નદકે આયે સિતારા હો તો એસા હો,
 કરે સખ પ્રેમમે દર્શણુ, દુસારા હો તો એસા હો
 બકાસુરકો મશલ ડારા, પુતના જનશે મારી,
 કશકો કેશમે ખેચા ખિલાગ હો તો એસા હો
 કુદ પાનીકે અદરસે, નાગકો નાથ કર લાયે,
 ચરણુ પ્રણુ પેધર કરકે, નચારા હો તો એસા હો
 તીર જમુનાકે બા કરકે બબાઇ, બસરી મોહન,
 ચલી ઘર છોડ પ્રજનારી, પિયારા હો તો એસા હો
 રચાઇ રાશ કુજનમે, મનોહર રૂપ બન કરકે,
 દેવ દર્શનકો ચલ આયે, દીવારા હો તો એસા હો
 ગયે જબ છોડ ગોકુળકો, નહિ રીર લોટકર આયે,
 સખિ રેતી રહી બનમે, કીનારા હો તો એસા હો
 પૂરી દ્વારાવતિ બકર, મહલ માનેકે બનવાયે,
 હબરો રાનિયા વાહી, ફસારા હો તો એસા હો
 કુરૂ-પાડવ લડે રનમે, જીત અર્જુનકી કરવાઈ,
 અચાર્ધ લાજ દ્રોપદીકી, સહારા હો તો એસા હો

ભિતારા ભાર ભૂમીકા, સિધારા ધામ અપનેકો
વેા બ્રહ્માનંદ દુનિયાસે, નીયારા હે' તો એસા હે।

(૮) જુગલ જુગારી —:૦:—

જાહો બનશેજી પ્રીતિના મોતીનું મૂલ,
મોતીનું મુલ આખી દુનીયા છે હુલ—નાહી
હીરા માણેડ દામ ડરોડો, પ્રીતિના ટહેજમા એ છે વસુલ—
સ ગર રસતો—છીપ છે દિલની, પાકે મોતી, પાણી જામે અતૂલ—

(૯) રા'માંડલીક. —:૦:—

ખુને જીગરકો પીતે હે બસ ગમમે તેરે યાર,
શહેરે ચમનમે ફીરતે હે બસ ગમમે તેરે યાર
મય ચુપકે ચુપકે રેતી, મુ આસુઓને ધોતી,
વેા કહા ગયો મેરો મોતી, મોતી બીના ના સોતી,
બસ ગમમે તેરે યાર—ખુને૦

સાખી { દીલ ઉસીકું દીજીએ દીલદાર યાર હે।
કયા હીડું કયા મુસલમા કહન્દાન યાર હે।
મેરી નજર જે તુમમે લડ ગઈ મેય પલગસે નીચે પડ ગઈ,
વેા કહા ગયે મેરે ખ્યારે, મેય અગ્નિ જેમી જલ ગઈ—બસ૦

(૧૦) રા'માંડલીક. —:૦:—

બોલો બોલો પ્રીતમજી, બોલો પ્રીતમજી, પાછા મને શુ સતાવશે ?
પ્રીતે રીતે મને રીઝાવશે —“ એમ હા.”
મને હીરા મોતીથી મઢાવશે, —“ હા બાઈ હ.”
જે જે ખોટા જહાના ના બતાવશેબોલો
કારભારણ કામજુગારી હુ,—

કારભારી કામણુગારો હું, ભરે સલામ લોક હબરે,
સોનાના અસ્તરા બનાવી મુડું આખું ગામ
નાતીલા પણ કબુલ કરે ધાસ્તી ભરેલું કામ,
જે જે હુગ્મે હડકાયા થઈ ના જશે ... ખોલે.

(૧૧) રા'માંડલીક. —:૦:—

પ્યારા પ્રિયતમ રસગજ અમને આજ રીઝાવો,
લટકાળી લલના કાજ સૌ શણુગાર મગાવો
સાચી સાડી ચોળી લાવો, પાટણના પટકુળ મગાવો,
હીરા મોતી ટાકી પટકુળે, પાડી ભાત કસખી કોર મુકાવો
લાડ લડાવુ તમને શાણી—જે માગો તે આપુ આણી,
હોસે આમી મારા મનડાના પુરો કોડ, મોઘી હાઉસ બધાવો

(૧૨) મીનળ-મુંજળ.—રાગ કવાલી—

જગતના જાણુ ભેદુઓ રમીક દીલના દીલાવર કો,
બનાવો કોઈ તો આશક ? જગતના
કરૂ તન બદન મૌ દુલ આપુ માગો જે તે મુલ,
જુરે આ કુમળુ બુલબુલ, બનાવો કોઈતો આશક ?
મૃદુ આખડી આજી ગુથી વેણી પુલડાથી,
કચુકી કસકમી બાધી, બતાવુ કોને તે આશક ?—જગતના

(૧૩) મીનળ-મુંજળ. —રાગ-ઉસ્તાદી—

અલખેલા અકેલા આયા અલી, બને ન પાવે વાકી રોકો ગલી,
મય જલ જમના ભગ્ન જાત રહી, ખીચ ડગર મોહે આન છલી,
નોરો હારહુય હૈવેકો મજની, નથખેસર મોરી અંપાકલી—અલખેલા.

(૧૪) મીનળ-મુજળ. —:૦:—

અધુરો ઘટ છલકાય, આખરે અધુરો ઘટ છલકાય,
 અગમ્યા બહુ સલીલ ભયુ છે, પણ માઝા ન મુકે જરાય.
 આસનરૂવર ફળ આવે ત્યમ નીચુ નમતુ જાય,
 એવો ફળ આવે ભાઈ! ઉચો વધતો જાય—આખરે
 મુજ નસ્કાર પડ્યા વીણુ માન અધુરીયા કહેવાય,
 વિદ્ય કે વિપુ, વીતવસ્ત્રથી, જાતી સ્વભાવ ન જાય—આખરે

(૧૫) ઉદય-ભાણુ. —:૦:—

રમીલો રમીલી આદનીનો સમો રુ ધી, તજ સુઘળી ઉપાધિ
 ગયા ઉપવનમા—

જુ જુપ વાતો ડરે, નેનના ઇસાગ ડરે
 સજે હસે હરે ફરે રગ ધુનમ—(પછી)
 પળમા રીસાયા છે રસીલા, ભાન ભૂલી ભામિની,
 મનના મોહન નથી, હાથે પગે થઈ માનુની
 એ રમીલા વહી જશે, પસ્તાવો પાછળથી થશે,
 મન મોહન! માન જાશે કાળ કાળી ગહી જશે
 તુ માન ભલે ના માન મને પગ્વા નહિ,
 જીવજન તને નહિ અલગ કરૂ તનથી
 પ્રાન્ વચન વીણા રચના રસીયા મન વસીયા મારેજ—

(૧૬) ઉદય-ભાણુ —રાગ ભજન—

ટાળ્યા નહીંરે ટળે, લખ્યા લલાટે લેખ—ટાળ્યા
 વાળ્યા ખીજ તે ફળે, કરમે લખ્યુ તે મળે—ટાળ્યા

દશરથ આપેલ તલાવડી, પાણી શ્રવણુ ભરે,
 ધર્મ કરતા ઘાડ થઈ, આધળા ઝુરી તો મરે—ટાળ્યાં
 રઘુવીર આડ્યા વનમા, સીતા રૂદન કરે,
 દુષ્ટ દગે સતી લઈ ગયો, લકા પલમા બળે—ટાળ્યાં
 હરિશ્ચંદ્ર જેવો રાજવી, નીચ ઘર મળુરી કરે,
 રાણી વેચી પરધરે વેળા આઢે સો કરે—ટાળ્યાં

(૧૭) ઉદય-ભાણુ. —:૦:—

વન વગડામા ભૂલી પડી, ત્યા અમ્રત પ્યાલો પીધોરે
 પીધો લીધો સાગ મૃષ્ટિનો, કોલ અમર ત્યા કીધોરે—પથી પરદેશી
 અધવચ વગડે વીધુ કરડયો, ઝેર ચઢયુ છે અગેજી,
 કોઈ મુરલીધર મત્ર લણે તો, શીતળતા થાય અગેરે—પથી
 દુનિયા મારી ચેષ્ટા કરતી, ને ગાડામા ગણતીરે,
 હુ ગાડી કે દુનિયા ગાડી, આપ કરી દો ગણતીરે—પથી

(૧૮) સત્ય પ્રકાશ —:૦:—

આજ હુ તો પરણ્યા પિયુથી રીસાગિ,
 મને મોહનજી આવી મનાવશે
 પાછળથી આવી એ પકડે પાલવડો,
 હુ કહીશ મોહનજી મુકોને કેડલો
 જોલ મારી મીઠડી ! જોલને રસીકડી ! એવુ કહીને જોલાવશે,
 બહાલમના નેણુ મારા ચિતડાના ચોર, મારા મીઠા કળાયલ મોર.
 કહેશે જો કંઈ મને વગડાનુ ઢોર.
 તોય હુ કહીશ કાળજાની કોર ક્યારેઆવશે

(૧૯) કામલતા —:૦:—

ઊઠાવો નખરાના ટકા હબાર ! તુ તો નાનકડી નાર
 બનીમોટી સરદાર-શી, જોખનની બહાર, જાઉં બલી
 પલેકોના પાચ લાખ પ્યારી રૂપિયા,
 તારા નયણોના નવલાખ પુરા, હા-તારા નેણોના,
 પતળી કમર વાહ, નાજુક ઉમર વાહ,
 મોહી તુજ મચકે કમર કેરે લચકે, પ્યારી તાબેદાર, તારા

(૨૦) વિરકેશરી —:૦:—

આપ પાપડ વાડીમા પધારજો લહેરીલાલ,
 મદીરની સામે મકાન છે, નીચે દેશી દારૂની દુ
 રગરગીલા ચાલ મારી પાડેશમા તુલમી કયારાનુ ની
 છબમા, તુલસીના ઝાડનુ નીશાન છે—લે
 અખડ ને અલંગ આજ માજ પહેલા
 હડતાળવાળાનુ તોફાન છે, જમડ હડતાળવાળાનુ તોફાન છે
 જોખમ ભરેલુ કામ પુરી પચાન છે, ધામ્તી જે આપ
 જાન છે, મારા બાપ ધામ્તી છે—લે

(૨૧) માલતી માધવ —:૦:—

ચાલ . ચાલ ચોઅલબેલી, વળી વળી પાછુ જુવેશુ જે
 તારા ઉરમા આનદની હેલી, સાહેલી, તારા ઉરમા આનદ
 મળ્યા હવે લેગા, ચપો ને ચપેલી આ
 મારા પગના ઝાઝરની ખીલી, વારે વારે પડત
 (ખિલી જેવી ઢીલી, એવી તુ એ છે હઠીલી, હવે ર
 (આ, આવિયે છીએ) . . .

(૨૨) અલ્હયાબાઈ —:૦:—

સાજ સામી સાજના આવજો, સામી સડકપર ખગલો,

મીઠા મહેમાન આજ આવજો—સામી૦

પ્રીતિ સરોવરની પાળે પાતળીયા

અમીરસ પીળે પીવરાવજો—સામી૦

કાયાને ક્યારડે ખેડે કસ્તુરી

લહેરખડા લુટજો લુટાવજો—સામી૦

(૨૩) છત્ર વિજય —:૦:—

પાતળીઆ પાલવ છોડો કેઈ જોઈ જાશે,

—નખરાળા શીઠ તડછોડો મારો જીવ જાશે

ભોળી ભાળી હુ બાળ કુવારી,

આળો ભોળો હુ છુ બ્રહ્મચારી,

(છોડો છોડો મારો હાથ મરડાઈ જાય છે)

(આના આવા ચાળા જોઈ લાલ્ય થાય છે)

કા ગુ થાય છે ? (મને જીવ જાય છે, અરે હાય હાય હાય)

(૨૪) બુદ્ધદેવ —:૦:—

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ જુરે વનમા,

વિરહ અગાર ઉઠે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા.—પિયુ૦

ખીલતી આ કળી કુસુમની, ભોળી વિના કરમાય;

જુકતી આ લલિત પાખડી, ભોળી મધુકર ચ્હાય—પિયુ૦

બાળા રસાળી અનરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,

નમ્ર નવાઢા નૈતમ રમણી, ગસિક નરવર ચ્હાય,

હસણી હુ ખી થતીરે, કોમળ માનમ ઉપવનમા—પિયુ૦

(૨૫) બુદ્ધદેવ —:૦:—

પુલની પાખડી લ્યો પ્રાણ, ગણી અતરની ઓળખાણ-પુલની.
શ્યામ સહુણા અમ ઘર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
નાથ નગિના પરિમલ લીના, મન માન્યા મેહમાન-પુલની.
ઝાઝુ શુ કહીએ સમજીને, સખી નયણના બાણ,
વિકળ કમળ આ સરવર જળનુ, ભોગી ભ્રમર મુખાણ-પુલની

(૨૬) કુમારપાળ —:૦:—

પ્રેમ તત્ર અણમેલ સખી એ શીખવ્યા નવ શીખવાય,
કેદનિશ શીખવ્યા નવ શીખવાય-
પડે સમજ અનુભવે અવડે, કાન્ત મિલન જ્યા થાય
એકાન્તે કાન્ત મિલન જ્યા થાય —સખી.
પ્રિયતમને જોતા શરમ ચડે ધડકે ઉર પામ્યા ચરણ પડે,
ત્યા શા શીખાયે પ્રણય તત્ર, જ્યા નયને મદ ઘેરાય,
હડીલા નયને મદ ઘેરાય—સખી
પણ જ્યાજરી આખથી આખ મળે, પળમા ઉર એકખીજા ઉછળે
અધીગ દહયેથી દહય મળે, ત્યા રમ સાગર છલકાય
રનેહથી રમ સાગર છલકાય

(૨૭) નવલ-કુસુમ —રાગ-ગરબો (ખેન્ડ માથે)

ભાન ભુલ્યા છે રાજ, મુખડાની મલકે (૨)
કામણગારી કીકીની હલકે હડીલા રાજ (૨) ભાન ભુલ્યા છે
ઝાઝરને ઝણકે, નેપૂરને ગણકે, (૨)
જોખનીયાની ભુરકીની ભનકે, હડીલા રાજ (૨) ભાન ભુલ્યા છે.
હાથને લટકે, ચાલને ચટકે, (૨) પતલી કમર કેરે કટકે—હ૦

(૨૮) વિક્રમચરિત્ર —:૦:—

કોઈ દુધ દ્યો દીલગી, શોખીલા શાણુ ઉમગી—હા કોઈ.
 કેફી પીયે કસુબલો, ગાળે પીયે અબુધ,
 દારૂ તો દીવાના પીયે દાના પીયે દુધ—હા કોઈ
 એક અમીરસ દેવનો, ખીજે રશ છે પ્રેમ,
 ત્રીજો રશ ગોરશ લલે, પીયે ડાયા હિમ—હા કોઈ
 ગોરી ગવરી ગાયના ગોરા મીઠા દુધ,
 હુ પશુ ગોરી ગોરડી, ગોર દીલ છે શુદ્ધ—હા કોઈ
 હિમ કટોરો હાથમા માહી અમૃતસર
 ચનુર હોય તે ચિતવે, ગુણ સમજે ન ગમા—હા કોઈ ૪

(૨૯) મી. મુરાદઅદલી -ઊમ્તાદી-ભજન.-

મદીનેમે મોહમદ આયો, દીલલર સચ્ચો દીન જગાયો,
 સરવર સચ્ચો દીન જગાયો —મદીને.

જુમ્મેકી રાતડો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો,
 દાઈ હલીમા પાલના ઝુલાવે હુરાયે મગલ ગાયો
 અબદહા ઘર અનત વધાયો —મદીને.

નખી મોહમદ ચલે મેહરાબકુ ચોથે અરશપે આયો,
 ચોથે અરમપે એક શેર ખડા થા, અગુઠી નખિસે પાયો,
 મુદત પરદેમે દીખાયો —મદીને.

ઉસ પરદેમે નખીકુ ખીકાયો, અનહક લેદ ખતાયો,
 આશુક માશુક દોનો હીલમીલ ખેઠે, આશુક માશુક મન લયો,
 નખીજી મેહરાબ સીધાયો.—મદીને.

નૂરકી પગરી નૂરકા જામા, નૂરકી સેજ ખીછાયો,
 નૂરકા મેહરા, નખીજીકે ગીરપર, મોતીયન મેહ બરશાયો,
 નખીજી મહેરાજસે આયો —મદીને
 કલમા પઢો નીત નૂર નખીકા, ઇલમે—દીન મોહાયો,
 લાઈલાહા,ઈલ્હીલાહા મોહ મદરસૂલીલાહ કલમા મુખપાક પઢાયો,
 નીગેશા તેરે કદમેમે આયો —મદીને

(૩૦) કુસમાવતી —:૦:—

ભલે જન કોટી યત્નો કરે નમીખના લખ્યા લેખ ના ટળે,
 પાપીયા પાપી પગલા ભરે, અતમા માયુ પટકી મઝે
 હસ્તિશ્વર મહારાજ મુવોને, નિચ ઘેર મેવા કરે,
 ઘઈ મેવકી મનિ લેખથી ગુમાન શાને કરે—નશીખ
 પાન્ડવ મરખા ધર્મ ધારી પણુ, વન વન રવડી મરે
 ચીર હરણુ થયા સતીના, પ્રભુ કૃપા ત્યા કરે—નશીખ
 મતીયા મુરજન ભલે કુજનથી, કતી પીઠાતા પ્રેરે,
 સત્યમેવ જયતેજ સમજને, ન્યાય નીચતા કરે—નશીખ.

(૩૧) રામાગ્રાહ ન. ૫૧૨ —ઉસ્તાદી ભજન—

અલી જીકરલે, મુરખ મનવાં, પીછે તુ પછતાવેગા,
 રે ભાઈ, પીછે તુ પછતાવેગા.
 ઇસિ દુનીયામે કહેત કમીરા, ફેર જનમ નહિ પાવેગા[ર]—અલી.
 દેરે દીલાવે નામ મૌલાકે, દેવેગા તો પાવેગા,
 રે ભાઈ, દેવેગા તો પાવેગા
 દુગયા વખત ફેર નહિ મીલનેકા, ખાલી હાથેજવેગા[ર]—અલી.

દુનિયારે દોલત માલ ખજાના, સગ ન તેરે આવેગા,
 રે ભાઈ, સગ ન તેરે આવેગા
 મહેલ મહેલીયા, બાગ-ખગીઆ, સખ છોડકર જાવેગા[૨]-અલી.
 હાથીરે ઘોડા ફેાળુરે લશ્કર, ઘરકુલ્લે ચૌકી ખીઠાવેગા,
 રે ભાઈ, ઘરકુલ્લે ચૌકી ખીઠાવેગા
 દીલકે ભીતર તનસે મનડા, જમરા જીવ લે જાવેગા[૨]-અલી
 રોજ મહેશરમે, નિશદીન બોલે, પાક મોહ મદ આવેગા,
 રે ભાઈ, પાક મોહ મદ આવેગા
 નખી મોહ મદ મુસ્તફા, કુલ્લ આલમકુ ખતલાવેગા-અલી.
 (સલામ આલેકુમ)

(૩૨) પૃથ્વી પુત્ર. —:૦:—

આવી આવી વસતગી બહાર, સૂની મારી સેજલડી,
 તોયે આવ્યા ન હૈયા કેરા હાર, સૂની મારી સેજલડી
 લાવો લાવો સમજાવી, સુદર શ્યામ શ્યામ શ્યામ,
 આવો આવો અતરના આરામ, સૂની મારી સેજલડી
 સાખી { મીઠા બોલી કોકીલા કરે મધુર ટહકાર,
 વીરહે વ્યાકુળ વલ્લભા દેતી શ્રાપ હજાર
 મનગમતા મોહન લાલા, અતર છે વિહવળ વહાલા,
 પ્રીતિ ધારા વરશાવે, શાને તરશાવે,
 પુલસૈયા સોહાવે, પુલખાણુ વિ ધે પ્રાણુ-આ સૂની મારી સેજલડી

(૩૩) મીસ પ્યારીજનન. —રાગ, કહેરવા—

અપને ખવાજકી મે, જગન બનીરે હો (૨)
 જોગન બની, બેરાગન બનીરે (૨) અપને ખવાજ-(૨)

તુટાસા કુવા નીરખારે, હોય ચમેલી પુલ,
સખ સખીયન મીલ સહેરા ગુથે, પહેને નખી ઓ રસુલ.
મેતો જોગન બનીરે, અપને ઝવાબકી—

પત્તા તુટા ડલમેરે, લેગઈ પવન ઉડાય
અળકે ખીછડે કળ મીલે ગે, ઉપર લે જાય—મેતો જોગન—અઠ
પત્તા ઝુકાળ ટેહનીકે નીચે, બતાયે પાચો પુલ,
ઉપરકે પતે અખી ઝુકેરે, પહેનાયે નખી ઓ રસુલ—મેતો

(૩૪) સરહારખા. —કળેડાની કહાણી—

કેને કહીએ કળેડાની કહાણીરે, જેમ બળદ પીલાયે ઘાણીરે
લોક વગોવે ને માસુ મતાપે, વળી પીચુડો છે પામર પ્રાણીરે.
હુ જોબન રશ ઝુલતી, પણ જોડીની ખોડ,
પીચુડો રમે લખોટીયે કગ્તો દોડા દોડ
જગદીશ ! હવે જલગણીરે, સહાય કરજો શ્રી સારંગ પ્રાણીરે

(૩૫)—જલસા સંગ્રહ—રાગ, ખમાય, દાદરો !

કાઈ લટક લટક ચલત મોહન આવે ભાવે,
અધુરી, અધુરી, મધુરી, મધુરી, મોરલી બળવે—કઈ
ખાધે કમરીયા હાથે લકરીયા, બનમે ગઉવા ચરાવે,
સાવલી સુરત મોહની સુરત, મુખશે બિન બળવે—કઈ

(૩૬) પ્યાગ સાહેબ—રાગ, આશાવરી—

કરલે સીંગાર ચતર અલખેલી, સાજનકે ઘર જાના હોગા (૨)
માટી ઉઠાવન માટી ખીછાવન, માટીમે મિલ જાના હોગા—
નહાલે ધોલે શીશ ગુથાવલે, ફીર વહાસે, નહીં આના હોગા—કઠ

(૩૭) મીરાંબાઈ —રાગ. ભગત-પદ.

જુલત રાધા સગ, ગિરીધર જુલત રાધા સગ
અખીલ ગુલાલકી ધુમ મચાઈ, ભર પિયકારી રગ-ગિરીધર
લાલ લઈ બિદ્રાવન જમુના, કેશર ચુવત રગ. ”
નાચત લાલ અધર સુરગભર, ધિમી ધિમી બાજે મૃદગ ”
મીરા કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, ચરન કમલ કુદગ

(૩૮) મીરાંબાઈ. —રાગ ગરબો—

ગોકુળીયે લઈ ચાલો, ઓધવરાજ હમને, (૨)
આણીતીરે ગગા ને, પેલી તીરે જમના (૨)
વચમા ગોકુળીયુ છે ગામ-ઓધવરાજ હમને (૨)
થોડા થોડા જળમા માછલીયા રે તપલે (૨)
તલપ તલપ જીવ જાયરે-ઓધવરાજ હમને (૨)
ગિડા કુવામા ઉતાર્યારે હમને (૨)
મેલી ઠેલી શીઠ જાઓરે-ઓધવરાજ હમને (૨)
શેરી ભત્રી પણ માકડીરે, નગર ભલા પણ દુરરે.—ઓધવ
હમારા સાસરીયામા દુખડારે દીધા, ભલે મારે મહીયરે વળાવોરે,
ઓધવરાજ હમને [૨] ગોકુળીયે લઈ ચાલો—

(૩૯) વસંત પ્રભા —:૦:—

કેડલો મુકોને કે મારો કથ કોડીલારે
સખો જગી મરનદ, હો રંગીલારે જોગી
પાલવ છોડો મારો તાહયખાજી શાણુરે,
લોક દેખેને મર લાજરે, હોજી રસીલારે. જોગી

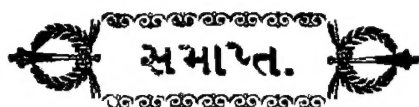
સાનમા સમજે કાઈ અઝુ શુ કહીયેરે,
 દીલની ચોરી શુ જગજાણેરે, હોજી રસીલા રે જોગી
 પ્રેમ મીઠી કરીને પીજીએ હોજી
 આવે ન ટાણે કટાણેરે, હોજી રસીલા રે જોગી

(૪૦) મુકન્યા સાવિત્રી. —:૦:—

નવ ગમે ઘરબાગ, ભરી દુખની વખાર,
 બળ્યો સસાર નાતરીયા નાતનો
 દીકું નારનું બજાર, બહારી વ્યર્થ વહે ભાર,
 જેમા મળે નહીં મેળ કોઈ વાતનોરે—બળ્યો
 કેમ કરી થાય કહો પ્રીતિ પરાણે,
 “કરે જીવતા મોહકાણુ મુવે હોય તાણુતાણુ,”
 ભાઈ બાળનો બહેવાર ચાલે લાતનોરે—બળ્યો

(૪૧) ન્યાયસિંધુ. —:૦:—

નદલાલા કૃષ્ણ મોરારી, ગોકુલકે જાનેવાલે,
 મથુરાકે રહેનેવાલે—નદલાલા
 અયસી બમિયા તુને બજાર્થ, સખ સખિયનકે મન ભાઈ,
 ગૌએ શગ્ન તેહાડે આઈ, કાના કાલી કમત્રી વાલે—નદલાલા

સુરત લીમડાચોકમા આવલા બાઈ ધનકોના દેશી મિત્ર પ્રેમચા
 નાયુબાઈ દેવચંદે છાપ્યુ

ઠહેલો તે પહેલો.

તાકીદે મંગાવો.

ગાયન, ગઝલ, કંવાલી, ભજન, અને રાગ રાગણીવાળી
ઉસ્તાદી ચીજેથી ભરપુર-બહાર પડેલી નવિન
ફેરોઆફીક પુઠાવાળી બુકો.

સંગીત ફેનોગ્રાફ ગાયન સગ્રહ ભા ૧ થી ૫, સાથે

૮૦ પાનાની મોટી બુક કીં. રૂ. ૦-૧૦-૦

મધુરી મેના અથવા મીઠું બુલબુલ રૂ. „ ૦-૨-૦

અક્કલનું પડીકું અથવા બુખીનો ખળનો „ „ ૦-૨-૦

જળતરંગ અથવા વાગતી વિજ્યા „ „ ૦-૨-૦

સુરતની સુદરી અથવા કળીયુગની કાયલ „ „ ૦-૨-૦

સંગીત ગાયનમાળા „ „ ૦-૨-૦

માસકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ „ „ ૦-૨-૦

પારસમણી ભજનસગ્રહ મોટી, „ „ ૦-૮-૦

ભજનસાગર મોટી, „ „ ૦-૮-૦

શ્રીવલાસ ગરબાવાળી મોટી, „ „ ૦-૮-૦

વીગેરે

વીગેરે

વીગેરે

બહારગામવાળાઓએ ઉપર જણાવેલી ત્યાં એ શીવાયની દરેક
બુકની કીંમત ઉપગત ટપાલ, વી પી ખર્ચ જુદું સમજવું એક
રૂપિયાથી ઓછી કીંમતની બુકો વી પી કરવામા આવશે નહીં, તે
માટે પૈસા અગાઉથી મોકલવા હમેશા જવાબ માટે રીપ્લાય કાર્ડ લખવો.

મુચ્યના-ટપાલઠ્ઠ ચનારની બીનકાળજીથી કોઈ નાલાયક માણસે
ધણા લાખા વખતથી હમારી ટપાલનો ટેન્કપયોગ કયો છે, જેથી
હમારા ધણા ગ્રાહકબધુઓને અસતોષ થયો છે, જેથી હમોએ હમારૂં
શરનામું બદલેલું છે, માટે હવે પછી હમારા ઉપરનો તમામ પત્રવ્યવ
હાર નીચે લખેલે શરનામે કરવો.

બુકસેલર, મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ.

કેદાર-સી એમ. શાહ બુકસેલર.

રાણીતળાવ-સુરત.

